δὲ μόνον ἡ κυβέρνησις εἶνε ὑπόχρεως νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαύηται εἰς πράξεις ἰδιωτῶν μὴ περιβεβλημένων ἠθικὴν τοὐλάχιστον εὐθύνην. Ἀλλὰ τὴν ριζικὴν βελτίωσιν τῶν φυλακῶν ποῦ δέον νὰ ἀναζητήσωμεν; Εἰς τὴν ἵδρυσιν τοιούτων καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν· ἀμφότεραι οἱ ὅροι οὗνοι δέον πρωτίστως νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἵνα εὑρεθῶμεν εἰς θέσιν νὰ ἴδωμεν φυλακὰς λειτουργούσας ὡς ἐν ἄλλαις ἐπικρατείαις. Πολλαὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγένοντο ἀπόπειροι πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ πρώτου ὅρου, ἀλλ' αὗται ἔμειναν ἄγονοι περιορισθεῖσαι μόνον εἰς τὴν χάραξιν ἑνὸς τὸ πολὺ σχεδίου φυλακῶν καὶ οὐδὲν πλέον. Τὸ τελευταῖον τοιοῦτο σχέδιον, ὅπερ εὑρίσκεται ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείῳ δέον νὰ τεθῇ ἀμέσως εἰς πραγμάτωσιν ἀφοῦ παρ' ἀρίστων ἀνδρῶν συνετάχθη· ἄπορον δὲ πῶς ἀνεβλήθη ἡ ἔναρξις τοῦ ἔργου τούτου. Τὸ ὑπουργεῖον σπουδάσαν καλῶς τὴν σημερινὴν κατάστατιν τῶν φυλακῶν δέον νὰ μὴ φείδηται χρημάτων προκειμένου περὶ αὐτῶν, ἀφοῦ εἶδεν ὅτι καὶ αἱ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτῶν ἐνέργειαι τοῦ συλλόγου «Παρνασσοῦ» προσέκρουσαν ὡς τόσων ἄλλων προηγηθεισῶν. Μολονότι δὲ πρῶτοι διὰ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἐχαιρετήσαμεν τὴν σύστασιν τῆς ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν ἐπιτροπῆς τοῦ συλλόγου «Παρνασσοῦ», θλιβόμεθα ἤδη ἀνακινοῦντες ὅτι αὕτη ἀπέτυχεν ἀνελπίστως.

Ἔπαυσε δὲ ὡς ἦν ἐπόμενον καὶ ἡ ἐν αὐταῖς διδασκαλία καὶ τὸ συσσίτιον καὶ πᾶσαι αἱ μόλις συστηθεῖσαι ἐργασίαι. Ποῦ δὲ δέον νὰ ἀποδώσωμεν τὸ αἴτιον τῆς ἀποτυχίας τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως; Εἰς τὴν ἔλλειψιν καταλλήλων φυλακῶν καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ. Ἐν ὅσῳ οἱ ὅροι οὗτοι δὲν ἐκπληρωθῶσιν, αἱ φυλακαὶ θὰ μένωσιν εἰς τὴν ἀγρίαν κατάστασιν ἐν ᾗ ἤδη εἰσέτι εὑρίσκονται· βέβαιον δὲ σήμερον ἀληθῶς θεωρεῖται ὅτι οὐδεμία ἐπιτροπὴ συλλόγου τινος ἢ ἀνωνύμου ἑταιρίας (τῶν φυλακῶν) θὰ κατορθώσῃ ποτὲ τὴν βελτίωσιν τῶν φυλακῶν· αὗται τοὐναντίον, καθ' ἡμᾶς, βλάπτουσι τὰς φυλακὰς καὶ οὐδὲν ὑπηρετοῦσι, διότι γίνονται αἰτία νὰ ἐπαναπαύηται ἡ ἑκάστοτε κυβέρνησις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν κατὰ καιροὺς διαδεχομένων ἐπιτροπῶν πρὸς βελτίωσιν δ' ἦθεν τῶν φυλακῶν. Αἱ ἐπιτροπαί, καίτοι αἱ πλεῖσται ὑπὸ δραστηριωτάτων καὶ ἐμπείρων ἀνδρῶν συνεκροτοῦντο, οὐχ ἧττον πᾶσαι ἀπέτυχον. Ἀπέτυχον δὲ διότι ἔλειπεν ἐξ αὐτῶν ἡ εὐθύνη δι' ἧς οἱ κυβερνητικοὶ ἄνδρες περιβάλλονται, ἀναλαμβάνοντες κυβερνητικὰ μέτρα. Ἡ ἔλλειψις εὐθύνης ἐν τῷ ἐνεργεῖν, αἱ ἀντιζηλίαι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπιτροπῶν, ὁ μετ' ὀλίγον κόρος πρὸς τὴν ἐργασίαν ἕνεκα ἐλλείψεως ἀμοιβῆς τάχιστα παραλύουσι τὰς συνεδριάσεις τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐπὶ τέλους σβέννυνται αὗται ἐν τῇ ἐνάρξει ἔτι τοῦ ἔργου καθ' ὅλου.

Περίεργος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Φάληρον.— Λεπλεμπιτζῆς.—Λαχεῖον.—Λωποδύται.— Πυροτεχνήματα.— Κτλ. κτλ.

Ἡ μεταξὺ τῶν δύω σιδηροδρόμων μονομαχία ἀπὸ πρωΐας εἶχε κηρυχθῆ μέχρις ἐξοντώσεως. Μηχαναῖς λοιπὸν ὁ ἕνας, μηχαναῖς καὶ ὁ ἄλλος, βαγόνια αὐτὸς ἀπὸ δῶ, βαγόνια καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ ἐκεῖ, κόσμος εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν ἀνακτόρων καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Σωτῆρ.— Ὑπὸ δὲ τὰ ἀλλεπάλληλα σφυρίγματα τῶν δύω μονομάχων, οἱ εἰδημονέστεροι διέγνωσαν τὰς σκαιὰς φράσεις **ἄτιμος συκοφάντης!**

Ὁ βελγικὸς ἀτμοσιδηρόδρομος ἀνεβοκατέβαινε καταθυμωμένος τὴν παρὰ τὴν πύλην τοῦ Ἀδριανοῦ ἀνωφέρειάν του, ὁ ἰδικός μας τοὐναντίον ψύχραιμος καὶ σχεδὸν μελαγχολικὸν ἔκαμνε τὰ ταξείδιά του. *Μάρτυρες* τῆς φοβερᾶς αὐτῆς μονομαχίας διωρίσθησαν πολλοί, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγνώσθησαν δύω γυναῖκες λειποθυμήσασαι, ἕνας ἐπιβάτης κατρακυλίσας ἀπὸ τὸν ἀτμοσιδηρόδρομον καὶ μείνας ἀναίσθητος ἐπὶ πολλὴν ὥραν, μερικὰ παιδάκια τσαλαπατηθέντα, κάποια ἔγκυος κυρία ἀποβαλοῦτα κτλ.

Ὁ Φάληρος ἀπὸ τῆς πέμπτης ἤδη ὥρας μ. μ. ἦτο κατάμεστος κόσμου· κόσμου ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, κόσμου ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, κόσμου ἀπὸ τὰ περίχωρα καὶ κόσμου ἀπὸ τὰ ὁρμοῦντα παρὰ τὴν ἀκτήν του πλοῖα. Ἐφαντάζεσο ὅλην ἐκείνην τὴν πληθὺν συρρεύσασαν ἐκεῖ ὡς εἰς πανηγῦρι. Τὸ παλαιὸν Φάληρον ἀκόμη εὑρίσκετο εἰς διηνεκῆ ἀνταλλαγὴν τῶν ἀνθρώπων του μὲ τοὺς πανηγυριστὰς τοῦ νέου Φαλήρου.

Ὅλη ἡ κατὰ μῆκος τῶν δύο Φαλήρων ἀμμουδιὰ εἶχε καλυφθῆ κατὰ γράμμα ἀπὸ μικρὰ μικρὰ μπουλούκια πέρνοντα εἰς τὰ γαλάζια ἐκεῖνα κύματα τὸ λουτρό των. Ἦτο ἡ λεγομένη πτωχολογιά, ἡ ὁποία μὴ ἔχουσα εἴσοδον εἰς τὰ προνομιοῦχα λουτρά, καταφεύγει εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν διὰ νὰ ἔχῃ αὔριον τὸ δικαίωμα νὰ λέγῃ εἰς τοὺς προνομιούχους — **ἀνοιχτά!** — Δὲν ἦσαν δὲ μόνον ὡρισμένα πρόσωπα ἢ διακεκριμένα — πατὴρ, μήτηρ, μοναχογιὸς, φιλάσθενη κόρη κτλ. — οἰκογενείας ἄτινα ἐλούοντο ἐκεῖ κάτω Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια μὴ ἀφίνουσα σχεδὸν ὄπισθέν της οὔτε τὴν θύραν τοῦ οἴκου της, οὔτε τὸν οἰκόν της αὐτὸν, ἤρχετο νὰ κολυμβήσῃ.

Καὶ ἔβλεπες ἀναμὶξ ἐν ἀφελείᾳ καὶ ἀγνότητι πρωτοπλάστων, ἄνδρας, γυναῖκας, παιδία, ἄλογα, σκυλιὰ, κάρρα, γάτους καὶ ὄρνιθας ἐπιπλεούσας εἰς τὴν ἀπέραντον ἐκείνην θάλασσαν, καὶ ἄλλους παρὰ τὴν ἀκτήν της ἐνδυομένους ὑπὸ αὐτοσχεδιον τσαντίρι, ἄλλους ὑποτρέμοντας εἰς τὸ δροσερὸν φύσημα τοῦ μπάτη, ἄλλους φαγοποτοῦντας μετὰ τὸ λουτρὸν μακαρίως, πολλοὺς ἀμμοβολουμένους καὶ ἄλλους χίλια δυὸ ἄλλα χαριέστατα διαπραττομένους. — Ὅνοι δὲ ἀγρύπνως παρέκει, ὡς ἀστυνομικοὶ κλητῆρες φρουροῦντες..... ἐπώλουν ἀδιάκοπα τὰ ὀπωρικά των.

Περὶ τὴν ἑσπέραν ὅλαι αἱ αὐταὶ αἱ μεμερισμέναι πληθύες συνεσωρεύθησαν εἰς τὸ Νέον Φάληρον ὅπου μετὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν τοῦ **Λεπλεμπιτζῆ** ἐπρόκειτο νὰ ἐκκυβευθῇ τὸ λαχεῖον.

Τὸ καρδιοχτύπι καὶ πάλιν δὲν περιγράφεται.

— Νὰ μοῦ 'πεφτε ἐμένα τὸ ρωλόγι!

— Ἐγὼ ἐπροτιμοῦσα τὸ τραπέζι.

— Χάρισμά σου! φθάνει νὰ πέσῃ σέ μένα τὸ ρεβόλβερ!...

Ἦσαν αἱ κυρίως ὑποψυθιριζόμεναι φράσεις, διὰ τοῦ χιλιοστόμου πλήθους τὸ ὁποῖον ὅλο προσεδόκα τὰ τρία ἐκεῖνα χαρίσματα τῆς τύχης ἐξ ὧν μόνον τὸ τραπέζι ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ . . . . δώδεκα στομάχους.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ οἱ λωποδύται ὑπὸ τὴν ἀγρίαν ἐπίβλεψιν καὶ διάγνωσιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐξεκύβευον τὸ ἰδι-

κόν τους λαχειῦπάλληλοι ἀπὸ τῆς κληρωτίδος, ἀφ' ἑτέρου ἐκεῖνοι ἐξήγαγον ἐπιτηδείως διάφορα ἀντικείμενα ἀπὸ τῆς τσέπης τῶν ἀναμενόντων χαχικῶς τὴν εὔνοιαν τῆς τύχης.—Ρωλόγι λοιπὸν ἀπὸ ἐδῶ, ρωλόγι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ. *Ρεβόλβερ* ἀφ' ἑνὸς οὗτοι, *πορτοφόλι* ἀφ' ἑτέρου ἐκεῖνοι, τραπέζι γιὰ δώδεκα πιάτα οἱ μὲν, δώδεκα πιάτα χωρὶς τραπέζι οἱ δὲ κτλ. κτλ.

Τελευταῖον ἦλθεν ἡ σειρὰ τῶν ἀεροστάτων. Τὸ πλῆθος ἐννοεῖται προσεπυκνώθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνυψώσεώς των. Ἤρχισαν λοιπὸν τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ἀνερχόμενα εἰς σχῆμα μικροῦ Βωδὲ μὲ χρώματα ποικίλα καὶ μὲ μία ρακέτα ἕκαστον εἰς τὸ κάτω μέρος, ἡ ὁποία ἐκρηγνυμένη εἰς τὸ ὕψος, ὥθει τὸ ἀερόστατον μετὰ σφοδρότητος, καθὼς σκύλος εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ὁποίου προσδένουσι *τενεκὲ* καὶ τὸν ἀφίνουν.

Τὰ πυροτεχνήματα εἶχον στηθῆ ἐπὶ τῆς μικρᾶς ξυλίνης προκυμαίας· ἐκάησαν δὲ ὅλα ἐν τῷ μέσῳ ζητωκραυγῶν, χειροκροτημάτων καὶ ἀλλαλαγμῶν τοῦ πλήθους καὶ ἐν συμπτωματικῇ βεβαίως ἀδελφότητι διαιτόντων τινων ἀστέρων διασχιζόντων ταὐτοχρόνως τὸ στερέωμα.

Σύσσωμον ἐπὶ τέλους τὸ πλῆθος εἰσώρμησεν εἰς τὸ θέατρον, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν *οἱ λεπλεμπιτζίδες* ἔψαλλον τὸ περιπαθὲς σαμπαΐ των τῇ *αὐτομάτῳ* ἀκολουθίᾳ τῆς ὀρχήστρας καὶ τῇ ὁμοφώνῳ ἐν χορῷ συμφωνίᾳ ὅλων τῶν θεατριζομένων, οἵτινες ἐκράτουν τὸ *ἴσο*, ἐνῷ οἱ Λεπλεμπιτζῆδες ἐβροντοκτύπων τὰ κόσκινά των.

Μάγκας.

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΙ

Νεώτατα πάλιν ἐκ **Θεσσαλονίκης** μᾶς γράφουσι τάδε:

Οἱ Βούλγαροι τρέχουν διὰ τὴν ἀγορὰν γηπέδου πρὸς ἀνίδρυσιν Σχολείου, ἐνοικιάζουν δὲ ἄλλην εὐρύχωρον καὶ πολυώροφον οἰκίαν διὰ τὸν χειμῶνα, διότι οἱ μέλλοντες ὑπότροφοι θὰ ἀναβιβασθῶσιν ἄνω τῶν 300! Ἔρχονται, ἔρχονται ἐκ διαφόρων μερῶν, Βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι, ἄνδρες, παιδία, καὶ ὅλοι τοποθετοῦνται, ἵνα σχηματίσωσι σπουδαίαν ἀποικίαν. Καταγίνονται νὰ ἐκδώσουν καὶ ἰδίαν ἐφημερίδα· μέριμνα περὶ τῶν ὅλων, ἀγωνία γενικὴ, οἵα ἐπεκράτησέ ποτε μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Οὔγγρων, πρὶν ἀποκατασταθῶσιν ἀκόμη ἐθνικῶς. Τοῦ Ρουμούνου προξένου ἀσθενοῦντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐργάζεται ὡς δέκα 'δικοί μας. Εὑρίσκεται εἰς θερμὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ ἐν Βιτωλίοις Ρουμούνου προξένου, εἰς ὃν ἡ Γ. Πύλη διστάζει νὰ ἐκδώσῃ τὰ ἐκτελεστήρια· ἀλλὰ καὶ ἡ Ρουμουνία τὰ ἴδια ἀνταποδίδει, μὴ ἀναγνωρίζουσα τὸν ἐν Κωνστάνδζᾳ ὀθωμανὸν πρόξενον. Τί δ' ἔπραξεν ὁ Τρικούπης περιστοιχούμενος ἀπὸ τόσους *μπὸς ὀρταλαρῆ ὀρταμπασῆδες*, προξένους εἰς πόλεις τῆς Μακεδονίας, εἰς οὓς ὀρνεῖται διαπιστευτήρια ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις;

Μνημονεύω πάντοτε Ρώσους, Βουλγάρους, Ρωμούνους, διότι αὐτοὶ θερίζουν ὅ,τι ἔσπειραν. Σεῖς δὲ οὔτε χρῆμα δαπανᾶτε, οὔτε ὄργανα ἐκλέγετε. Μὴ νομίζετε ὅτι ὁ Γυμνασιάρχης μας ἐδῶ εἶνε τὸ σκεῦος τῆν ἐκλογῆς· μπορεῖ νὰ ἦνε καλὸς ἀρχαιολόγος, ἀλλὰ τοιούτων ἔχει ἀνάγκην ἡ Μακεδονία ἢ ἀνθρώπων πυρὸς καὶ ἐνθουσιασμοῦ; Τί δυστύχημα νὰ στερῆται *διδασκάλων* ἡ Ἑλλάς; Καὶ πῶς νὰ ἔχωμεν τοιούτους, ὅταν οἱ πλεῖστοι τούτων τὸν χρόνον τῆς ἐκπαιδεύσεώς των διαιτῶνται ἐν τρώγλαις κακῶς κάκιστα, οὐδέποτε βλέποντες οὔτε κόσμον, ἀλλ' οὔτε τροφὴν καθαράν; Ἄξεστοι οἱ πολλοὶ ἐκ γενετῆς, μὲ τὰς ποταπὰς ἔπειτα ἀναμνήσεις των, ναυαγοῦσιν ἐν πάσῃ ἀποστολῇ ὑψηλοτέρᾳ τοῦ λιγδιασμένου γιακά των; Μᾶς ἔφαγαν τὰ νομικὰ, μᾶς ἀτίμασεν ἡ ἐπιστήμη τοῦ ψεύδους, καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν, τὴν φιλολογιαν, τὰ ἀ-

---

101 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 101

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἴδ. ἀριθ. 525)

Ἀπὸ ἑνὸς ἤδη τετάρτου τῆς ὥρας ἦν ἕτοιμος καὶ ἀνέμενε, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσηλωμένους ἀπέναντί του εἰς παράθυρόν τι, ὅπου ἡ θελκτικὴ μορφὴ τῆς Ἐρριέττης θὰ εἶχε πολλάκις φανῆ.

Τέλος ὑπηρέτης ἐλθὼν εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ κ. Λαγγὰρδ ἠδύνατο νὰ τὸν δεχθῇ.

— Ποῦ θὰ τὸν εὕρω; ἠρώτησεν.

— Ὁ κ. Λαγγὰρδ εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ὁ Λυκογιάννης ἐξῆλθε τοῦ δωματίου διὰ μικρᾶς πλαγίας θύρας, διῆλθε δωμάτιον, ὅπερ ἦν μικρά τις αἴθουσα καὶ μελετητήριον, ἤνοιξε δευτέραν θύραν καὶ εὑρέθη ἀπέναντι τοῦ προστάτου του, ὅστις ἀνέμενεν αὐτὸν ὀρθὸς μ' ἐσταυρωμένας χεῖρας.

Ὦ! κύριε, κύριε! εἶπε λίαν συγκεκινημένος.

Καὶ μετὰ σεβασμοῦ, τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τῆς καρδίας, τὴν εὐτυχίαν δὲ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, προϋχώρησεν.

Ὁ κ. Λαγγὰρδ ἦτο καὶ αὐτὸς προδήλως συγκεκινημένος· εἶχε τὰ δάκρυα ὑπὸ τὰς βλεφαρίδας καὶ περιέβαλε τὸν Λυκογιάννην διὰ βλέμματος ἀρρήτου τρυφερότητος.

— Φίλε μου! εἶπε διὰ φωνῆς τρεμούσης.

Καὶ λαβὼν διὰ τῶν χειρῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ προστατευομένου του ἠσπάσθη αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον. Ὁ Λυκογιάννης καὶ αὐτὸς κατησπάσθη τὰς παρειάς του.

Ἐκάθισεν ἐπὶ ἀνακλίντρου, τοῦ κ. Λαγγὰρδ κρατοῦντος τὴν χεῖρα τοῦ νεανίου.

— Ἰωάννη, εἶπεν ὁ προστάτης μετὰ ἱκανῶς μακρὰν σιωπὴν, εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σᾶς· ἀνταπεκρίθητε ὅπως ἐπεθύμουν εἰς ὅ,τι ἤλπιζον καὶ λογίζομαι εὐτυχὴς ἀναγνωρίζων τοῦτο· πάντοτε σᾶς εὗρον ἄξιον τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον μοὶ ἐνεπνεύσατε ὅτε ἐγκαταλελειμμένος, ἀπόκληρος, ἄθλιος, διήγετε ἄγριοι ἐντὸς τοῦ δάσους βίον.

— Ἠδυνάμην, κύριε, νὰ πράζω ὀλιγώτερα, ὅπως ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς ἐκεῖνον, ὅστις μ' ἐξήγαγεν ἐκ τῆς καταπτώσεώς μου; Ἄ! ἐπεθύμουν πολὺ περισσότερα νὰ ἠδυνάμην νὰ πράξω.

— Δὲν δύναταί τις νὰ ζητήσῃ παρά τινος ὅ,τι ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Εἰργάσθητε, ἐσπουδάσατε μοχθήσαντες ὅσον ἔδει καὶ ἐμάθετε. Βεβαίως ὑπάρχει τι τὸ ἐλλεῖπον ἐν τῇ ἀγωγῇ σας καὶ πολὺ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει σας